

Kijk naar het hart

Voordat je begint

Lees 1 Samuël 16:1-7

☛ **Beoordeel je mensen vaak naar hun postuur en uiterlijk, en vorm je je aan de hand daarvan een mening over hen?**

☛ **Welke eigenschappen zouden ons juist moeten opvallen en veel indruk moeten maken? Wat maakt iemand tot een geweldig mens?**

‘Maar de HEER zei tegen Samuël: “Ga niet af op zijn voorkomen en zijn rijzige gestalte. Ik heb hem afgewezen. Het gaat niet om wat de mens ziet: de mens kijkt naar het uiterlijk, maar de HEER kijkt naar het hart” (vers 7).

Ik ontdek graag nieuwe waarheden in de Bijbel, maar ik vind het ook heerlijk om helemaal op te gaan in de bekende gedeelten, me daarin te hullen als in een zachte, warme deken. Misschien kunnen we het allebei doen en daar blij van worden als we samen de komende negentig dagen het leven van David bestuderen.

Al vanaf de eerste beschrijving van David in de Bijbel komt er een vraag in je op: hoe kan één en dezelfde persoon aan de ene kant zo heel gewoontjes, en aan de andere kant zo heel bijzonder zijn? Die vraag zal ons soms bemoedigen en soms achtervolgen wanneer we Davids leven nagaan. Als hij jong is, komen we die vraag tegen, en als hij ouder is, hebben we vragen bij sommige relaties die zijn levensloop bepalen. We komen David voor het eerst tegen in 1 Samuël 16; daar gaat het over een veelbewogen periode. De eerste woorden van dat hoofdstuk luiden grote veranderingen in:

De HEER vroeg aan Samuël: ‘Hoe lang blijf je nog treuren om Saul, die ik als koning van Israël verworpen heb? Kom, vul je hoorn met olie en ga voor mij naar Isaï in Betlehem, want een van zijn zonen heb ik als koning uitgekozen.’

1 Samuël 16:1

Dit vers biedt een paar belangrijke feiten om in het achterhoofd te houden: Saul was afgewezen als koning van Israël, en Samuël de profeet treurde daarover. Dus toen gezegd werd dat hij een rol moest spelen in het aanstellen van Sauls opvolger, ging Samuël in discussie met God, wat heel ongewoon voor

hem was. Hij zei: 'Hoe kan ik dat nu doen? Saul zal me vermoorden als hij het hoort' (vers 2).

Het verhaal gaat verder.

Samuël de profeet nam een jonge koe als offerdier (als je de regering gaat saboteren, kun je maar beter een goede dekmantel hebben) en ging op reis naar Betlehem, naar het huis van een man die Isaï heette. Isaï had zeven geweldige zonen, de beste van heel Israël. O, en had ik het al gezegd? Die zeven hadden nog een jonger broertje.

Toen Samuël in Betlehem aankwam, werden de leiders van de stad erg ongerust. Niet iemand om ruzie mee te krijgen, die Samuël. Maar hij kondigde aan dat hij vreedzame bedoelingen had en nodigde de oudsten van het dorp uit om het offer bij te wonen. Toen hij Isaï met zijn zonen zag aankomen, maakte Samuëls hart een sprongetje. De oudste zoon, Eliab, zag er heel geschikt uit als koning, maar God zei duidelijk nee. Een voor een volgden alle zonen van Isaï, maar allemaal met hetzelfde resultaat.

Nogal verbaasd vroeg Samuël toen: 'Zijn dit alle zonen die u heeft?' (vers 11).

Heb je je ooit het spreekwoordelijke 'kleinste broertje' gevoeld? Je hoeft geen man te zijn en je hoeft geen oudere broers en zussen te hebben om je zo te voelen. Ik denk eigenlijk dat iedereen zich weleens zo voelt. Je bent ooit weleens ergens behandeld alsof je lucht bent, ongewenst, of volslagen onbelangrijk.

Een vriend van mij bijvoorbeeld was ongeveer vier jaar toen zijn oudere broers vriendjes op bezoek hadden, en hij graag mee wilde doen. Hij was waarschijnlijk nogal vervelend en zijn oudere broers kregen een geweldig idee. Ze namen hem mee naar een mierenhoop en met behulp van een paar lepels en een leeg blikje stopten ze snel zijn broek vol met agressieve insecten.

Uit het weinige wat we kunnen opmaken over David en zijn broers blijkt wel dat hij soms 'beetgenomen' was en wist hoe het voelde om buitengesloten te worden. Ik denk dat zijn wijs-

HEB JE JE OOIT HET SPREEK-
WOORDELIJKE 'KLEINSTE
BROERTJE' GEVOELD? JE
HOEFT GEEN MAN TE ZIJN
EN JE HOEFT GEEN OUDERE
BROERS EN ZUSSEN TE HEB-
BEN OM JE ZO TE VOELLEN.

Gods Woord bidden

Dank U, Vader, dat U voor mij een herder met een zuiver hart bent, dat U mij met vaste hand hebt geleid (Ps. 78:72), dat U me bij de schaapskudden van mijn leven hebt weggehaald (al die plaatsen waar ik zo gemakkelijk voor altijd had kunnen blijven steken), en mij elke dag meer wilt vormen tot iemand die alles in zich heeft om meer op Jezus te lijken, en bruikbaar te zijn in uw koninkrijk.

heid en overpeinzende aard voortkwamen uit zijn eenzaamheid als jongste broertje; het broertje dat eraan gewend was gekleineerd en alleen gelaten te worden. Werd hij aangewezen om de schapen te hoeden, of koos hij zelf liever het gezelschap van die wollige wezens boven dat van zijn pestende broers? Toen Samuël Isai vroeg of dat al zijn zonen waren, antwoordde Isai: 'Nee, de jongste is er niet bij, die hoedt de schapen en de geiten' (vers 11).

Samuëls koppigheid is nogal vermakelijk. Let goed op zijn antwoord aan Isai als hij hoort dat Isai nog een zoon heeft: 'Laat hem hier komen. We beginnen niet aan de maaltijd voordat hij er is' (vers 11). Hij wist hoe hij hen moest aanpakken! Vergeet niet dat iedereen ongerust was toen hij in Betlehem aankwam.

David, een jonge tiener, verscheen op het toneel en had geen enkel idee wat hem te wachten stond. Hij was knap, had rossig haar en rook vast naar schapen. Het was duidelijk dat hij niet de eerste keus was van zijn vader, en ook niet van Samuël. Maar God leerde Samuël een heel belangrijke les: 'De mens kijkt naar het uiterlijk, maar de HEER kijkt naar het hart' (vers 7). God herinnerde Samuël eraan dat mensen de sterke neiging hebben om conclusies te trekken die op het uiterlijk gebaseerd zijn. Gods keuzes lijken niet altijd logisch, maar ze zijn nooit willekeurig of onzorgvuldig.

☛ **Wie zijn de 'oudere broers' met wie jij je vergelijkt? Door wie of waardoor heb jij je laten overhalen om te geloven dat je minder waard bent dan je werkelijk bent, en niet in staat om een waardevolle bijdrage te leveren aan Gods koninkrijk?**

Jong geleerd, oud gedaan

Voordat je begint

Lees 1 Samuël 16:8-13

☛ Welke prijs heb je moeten betalen toen je de heilige Geest niet de volledige controle over je leven gaf? Waaraan merkte je dat het meest?

☛ Hoe kun je dat veranderen? Wat staat volgens jou een geweldige toekomst samen met God in de weg?

‘Samuël nam de hoorn met olie en zalfde hem te midden van zijn broers. Van toen af aan was David doordrongen van de geest van de

HEER’ (vers 13).

Het was belangrijk dat David en Jezus dezelfde stamboom hadden. In Matteüs 1:3 zien we dat zowel David als Jezus een afstammeling was van Juda, een van de zonen van Jakob. In de profetie die Jakob uitsprak over Juda, zei hij: ‘In Juda’s handen zal de scepter blijven, tussen zijn voeten de heersersstaf’ (Gen. 49:10). Weet je, David was niet willekeurig uitgekozen. Hij werd een van de belangrijkste figuren in het geslachtsregister van Jezus, die in Openbaring 5:5 ‘de leeuw uit de stam Juda’ wordt genoemd.

Ik word altijd weer bemoedigd als ik het geslachtsregister van Jezus bekijk. Wat zeg je ervan dat de enige volmaakte persoon tussen al die afstammelingen Jezus zelf is?

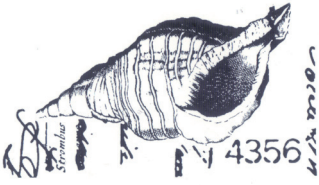
De zwarte schapen in Jezus’ stamboom doen me altijd weer denken aan Gods genade in mijn leven. In mijn streven naar perfectie wil ik zo goed zijn dat ik niets en niemand meer nodig heb. Je zult misschien verbaasd staan als je hoort dat dit verlangen al veel eerder in de Bijbel voorkomt: bij de toren van Babel. Die toren is een duidelijk beeld van onze neiging de plaats van God in te nemen.

Maar altijd als ik zo’n neiging tot perfectionisme krijg, ga ik gauw terug naar de Bijbel, de enige bron van volmaaktheid:

Iedereen heeft gezondigd en ontbeert de nabijheid van God; en ieder-een wordt uit genade, die niets kost, door God als een rechtvaardige aangenomen omdat hij ons door Christus Jezus heeft verlost.

Romeinen 3:23-24

God heeft David uitgekozen. Oppervlakkig gezien was dat

HEB JIJ OOIT HET GEVOEL
GEHAD DAT JOUW TALENTEN
NUTTELOOS WAREN IN GODS
DIENST? HIJ HEEFT VAST GE-
WELDIGE PLANNEN OM JOU
OP EEN UNIEKE, KRACHTIGE
MANIER TE GEBRUIKEN.

geen logische keuze. Maar God werkt niet logisch, Hij werkt genadig. God heeft jou en mij geroepen. Hij wist wat Hij deed. In veel opzichten was Davids leven een afspiegeling en schaduw van het leven van Jezus. Wat onbekend was over de Messias, heeft God uitgebeeld in wat bekend was over David. David was niet goddelijk of perfect, dat zullen we al gauw ontdekken, maar God heeft hem gebruikt om ons waarheden te leren over Degene die dat wel is.

Het is interessant te weten dat de naam Isai een roepnaam is die 'mens'¹ betekent. Bedenk daarbij dat Jezus Zichzelf 'Menzoon' noemt, en dat Hij die titel vaker dan alle andere gebruikte. En de koning van Israël, die aan Jezus voorafging, was letterlijk ook de 'zoon van mens'.

Davids beroep maakte hem geschikt om koning te zijn. Is Gods werk niet wonderlijk? Wij denken misschien in extremen en vinden alleen zijn genade belangrijk, en zien onszelf als een druppel in een emmer en een stofje op een weegschaal. En we zouden van David kunnen denken dat God hem riep ondanks het feit dat hij een gewone schaapherder was. Maar de feiten laten iets anders zien: God was al vanaf het begin van Davids leven met hem aan het werk. David deed een schat aan ervaringen op tijdens het hoeden van de schapen. In Psalm 78:70-72 staat: 'Zijn keuze viel op David, zijn dienaar, hij riep hem weg bij de schapen, haalde hem achter de zogende ooiën vandaan en maakte hem herder van Jakob, zijn volk, van Israël, zijn eigen bezit. Hij was een herder met een zuiver hart, met vaste hand heeft hij hen geleid.'

Ik geloof dat God de bouwstenen van ons leven neemt en die tot zijn eer gebruikt. Hem volgen betekent nooit dat je moet weggooien wat Hij gemaakt heeft. Weinig bezigheden lijken minder geestelijk dan een kudde stinkende schapen hoeden, maar toch heeft God Davids ervaringen gebruikt voor doelen met eeuwigheidswaarde.

Toen David thuiskwam, zag Samuël dat hij 'een knappe jongen [was] met rossig haar en sprekende ogen' (vers 12). Toch ondernam Samuël geen actie. Hij had al eerder de fout begaan op het uiterlijk te oordelen. Toen zei God: 'Hem moet je zalven.'

Hij is het' (vers 12). De volgende woorden geven me kippenvel:

'Samuël nam de hoorn met olie en zalfde hem te midden van zijn broers. Van toen af aan was David doordrongen van de geest van de HEER.'

1 Samuël 16:13

De heilige Geest komt niet oppervlakkig over iemand, David was van Hem doordrongen. In de Engelse vertaling staat dat de Geest met kracht over David kwam. Bij het bestuderen van deze herdersjongen zullen we telkens weer bewijs van die kracht tegenkomen.

Samuël stond voor een jongen en goot vol ontzag en eerbied de olie over zijn hoofd. David zag vast wat wazig door die olie, maar God had een duidelijk doel voor ogen. Hij had gezegd: 'Ga voor mij naar Isai in Betlehem, want een van zijn zonen heb ik als koning uitgekozen' (1 Sam. 16:1b).

Het Hebreeuwse woord voor 'uitgekozen' is ra'ah. Dat betekent 'zien, bekijken, kijken naar, inspecteren, bezien, vernemen; (...) voelen; ervaren'.² In 2 Kronieken 16:9 staat: 'De HEER laat immers voortdurend zijn ogen over de aarde rondgaan en biedt iedereen hulp die hem met heel zijn hart is toegedaan.'

Op die dag, duizenden jaren geleden, liet de Heer zijn ogen over de aarde rondgaan en zijn oog viel op een onbetekenend dorpje genaamd Betlehem. Daar vond Hij een hart dat Hem helemaal was toegedaan. God vond een hart dat bewogen was met verdwaalde lammetjes, en Hij bood hem hulp; Hij stond hem krachtig bij, staat in de NBG-vertaling van 1951. Precies zoals Hij beloofd had.

☛ **Hoe is God je leven lang al aan het werk geweest om jou voor te bereiden op dienst in zijn koninkrijk? Welke ervaringen, lessen, talenten, en zelfs pijn moet je aan Hem overgeven om bruikbaar voor Hem te zijn?**

Gods Woord bidden

Vader, dank U wel voor de zekerheid dat U altijd aan het werk bent in mijn leven. Help me om in te zien dat U volgen nooit betekent dat ik moet wegdoen hoe U mij gemaakt hebt. Want U hebt mij gemaakt tot wat ik nu ben: in Christus Jezus geschapen om de weg te gaan van de goede daden die God heeft voorbereid (naar Ef. 2:10).

Als een echtgenoot tekortschiet

Voordat je begint

Lees 1 Samuël 1:1-8

☛ **Waarin schiet jouw man tekort wat betreft zijn zorg en begrip?**

☛ **En, als je heel eerlijk bent: waarin schiet jij tekort ten opzichte van hem?**

‘Waarom huil je, Hanna? Waarom eet je niet en waarom ben je zo bedroefd? Beteken ik niet meer voor je dan tien zonen?’ (vers 8)

Een van de geweldige medewerkers die God al deze jaren aan onze organisatie gegeven heeft, is Lee Sizemore, die lange tijd video's geproduceerd heeft voor LifeWay Christian Resources. Toen we spraken over David en alles wat zijn leven gevormd heeft, de tijd waarin hij leefde en de mensen die hem voorgingen, zei Lee: 'Bij videoproductie noemen we dat Davids back story.'

Wat een prachtige omschrijving. We hebben allemaal een back story, een achtergrondverhaal. Sommigen hebben een rijke erfenis van geloof en trouw. Sommigen van ons kunnen een verhaal vertellen over de manier waarop God hen uit vreselijke omstandigheden kan redden.

Om David goed te kunnen begrijpen en op waarde te schatten, moeten we dus kijken naar zijn achtergrondverhaal, waarin we zowel helden als schurken tegenkomen.

We zijn de afgelopen twee dagen begonnen bij een van de hoogtepunten in Davids achtergrondverhaal, en hebben gekeken naar de dag waarop Samuël hem tot koning zalfde. Maar er zou geen Samuël geweest zijn zonder een dappere, gehoorzame moeder genaamd Hanna.

Aan het begin van 1 Samuël zien we Elkana met zijn twee vrouwen, Hanna en Peninna. Peninna had kinderen, maar Hanna was kinderloos. Ze waren naar de tabernakel in Silo gegaan, om daar offers te brengen.

'... ook al hield de HEER haar (Hanna's) moederschoot gesloten. Haar rivale kwetste haar dan diep, door haar te sarren omdat de HEER haar

geen kinderen gaf. Zo ging het jaar in jaar uit. Elke keer als ze naar het heiligdom van de HEER gingen, treiterde Peninna Hanna zo erg dat ze begon te huilen en haar eten liet staan. Toen dat weer eens gebeurde, vroeg Elkana: 'Waarom huil je, Hanna? Waarom eet je niet en waarom ben je zo bedroefd? Beteken ik niet meer voor je dan tien zonen?'

1 Samuël 1:5b-8

EEN VROUW HEEFT EEN MAN
NODIG DIE ACTIEF BETROK-
KEN IS, EN NIET EEN DIE AF-
STAND DOET VAN ZIJN TAAK
ALS OUDER EN ECHTGENOOT.
VOOR TE VEEL MANNEN
GELDT DAT HET LICHT WEL
BRANDT, MAAR DAT ER
NIEMAND THUIS IS.

Ik moet helaas bekennen dat Elkana mij doet denken aan een slecht ontwikkeld karakter in een televisieserie. Het is goed dat we over hem lezen dat hij de vereiste offers brengt met zijn gezin, maar we zien ook dat hij getrouwd is met twee vrouwen. Als ik Elkana zou moeten omschrijven, komt het woord 'onnozel' in me op. Daar is hij dan, getrouwd met twee vrouwen; de ene vrouw is kinderloos in een maatschappij waarin kinderen voortbrengen uiterst belangrijk was. En de vrouw met kinderen treitert de kinderloze vrouw. In zo'n situatie zegt hij: 'Waarom huil je, Hanna? Waarom eet je niet? Waarom ben je zo bedroefd? Beteken ik niet meer voor je dan tien zonen?' Zo'n man verdient toch de 'miskleun van het jaar'-prijs?

Ik sla nu even een stukje over, maar toen Samuël geboren was en Hanna later voorbereidingen trof om hem aan de priesters te geven om in de tempel opgevoed te worden, deed Elkana geen enkele poging om leiding te geven of zelfs maar zijn mening te geven. Hij zei slechts tegen zijn vrouw: 'Doe maar wat jij het beste vindt' (1 Sam. 1:23).

Mannen, ga niet in Elkana's voetspoor! Wees betrokken bij je gezin. Als God je een vrouw gegeven heeft, doe er dan moeite voor om haar te begrijpen. Is dat een onmogelijke opgave? Zeker! Maar soms geven de moeilijkste taken de meeste voldoening. Een vrouw heeft een man nodig die actief betrokken is, en niet een die afstand doet van zijn taak als ouder en echtgenoot. Voor te veel mannen geldt dat het licht wel brandt, maar dat er niemand thuis is.

Dat geldt zeker voor Elkana. Dat is niet verwonderlijk als je nagaat hoeveel problemen polygamie met zich meebrengt. Die toestand draagt er zeker aan bij dat Elkana niet in staat is zijn

Gods Woord bidden

Vader, ik bid dat mijn man er vreugde in vindt om mij lief te hebben zoals Christus de kerk heeft liefgehad en Zich voor haar heeft prijsgegeven (naar Ef. 5:25). Ik vraag U hem in staat te stellen om mij te begrijpen, en mij met respect te behandelen, want wij delen samen in de genade van het nieuwe leven. Dan staat niets zijn gebeden in de weg (naar 1 Petr. 3:7). En ik bid U mij te helpen om ontzag voor mijn man te hebben en me aan zijn gezag te onderwerpen, zoals hij zich aan U onderwerpt (naar Ef. 5:33).

vrouw te begrijpen en niet in haar behoeften kan voorzien. Hij had gewoon te veel vrouwen!

Laten we eens zien waar polygamie voor het eerst de geschiedenis binnengeslopen is. In Genesis 4:19 staat: 'Lamech nam twee vrouwen; de ene heette Ada, de andere Silla.' Lamech was ongehoorzaam aan Gods heel specifieke opdracht in Genesis 2:24: 'Zo komt het dat een man zich losmaakt van zijn vader en moeder en zich hecht aan zijn vrouw, met wie hij één van lichaam wordt.' Het is nogal lastig om één lichaam te worden als er meer dan twee bij betrokken zijn.

We moeten twee belangrijke principes uit deze bijbelteksten stevig in ons leven verankeren. In de eerste plaats: dat iets gebeurt, betekent nog niet dat het aanvaardbaar is. Polygamie werd een gangbare praktijk, maar God heeft de regels niet veranderd. Polygamie werd niet aanvaardbaar voor God omdat mensen het gewoon gingen vinden; net zomin als opiniepeilingen Hem van mening doen veranderen over welke andere zonde dan ook. Onze God laat zich niet beïnvloeden door de waan van de dag.

In de tweede plaats: een man kan niet één lichaam worden met twee vrouwen. En een vrouw kan niet één lichaam worden met twee mannen. Volgens Gods berekening kunnen slechts twee mensen één worden. Beide vrouwen van Elkana leden eronder dat hij God ongehoorzaam was.

We hebben allemaal in ons leven wel ontdekt dat een probleem dat niet aangepakt wordt onvermijdelijk tot heel veel andere problemen leidt. 'Jaar in jaar uit' treiterde de moeder van Elkana's kinderen Hanna, en 'jaar in jaar uit' moest de vrouw die Elkana liefhad dat verduren. Geen wonder dat Hanna diep bedroefd was (1 Sam. 1:10).

☛ Wat zijn een paar van de belangrijkste manieren waarop een echtgenoot zijn vrouw kan helpen? Op welke manieren doet jouw man dat heel goed?

Waarheen met je pijn?

Voordat je begint

Lees 1 Samuël 1:9-18

☛ **Wat is meestal jouw eerste reactie op moeilijke situaties?**

En hoe loopt het vaak af wanneer je op die manier met pijn omgaat?

☛ **Waarom lijkt God niet altijd zo'n betrouwbare toevlucht te zijn om met al je pijnlijke gevoelens en ervaringen naar toe te gaan? Wat lijkt Hij te missen, en waarom is het zo misleidend dat te denken?**

'Diep bedroefd bad Hanna tot de HEER. In tranen legde ze een gelofte af (vers 10).

Hanna (...) ging terug naar haar familie. Haar gezicht was opgeklaard en ze at ook weer' (vers 18).

Wat was de bitterste pil die je ooit hebt moeten slikken? Ieder van ons kent wel zo'n pil. De pijn van iemand anders lijkt altijd minder erg te zijn, maar onze eigen bittere pijn voelt nooit aan als kleinigheid.

Hanna's situatie was dat zeker niet. Kinderloosheid. Getreiter. Enzaamheid. Veel mensen hebben vergelijkbare ellendige omstandigheden meegemaakt, maar buurmans leed troost niet echt.

Hanna maakte echter de juiste keuzes, zij koos de juiste plaats om heen te gaan met haar verdriet. Ze was diepbedroefd en huilde erg (vers 10). In haar gebed deed ze twee beloftes die wij ons bijna niet voor kunnen stellen. De ene was niet zo moeilijk. Ze beloofde dat het haar van het kind nooit zou worden afgeschoren. Dat hield in dat het kind een nazireeër zou worden, iemand die speciaal de Heer toegewijd is. De andere belofte was dat ze hem zijn hele leven aan de Heer zou geven. We zouden haar ervan kunnen beschuldigen dat ze het met God op een akkoordje wilde gooien, en zoiets doet God niet. Maar God zoekt wel de hele aarde door naar iemand die Hem met heel zijn hart is toegedaan, om diegene hulp te bieden en te zegenen (naar 2 Kron. 16:9). Kronieken was nog niet geschreven toen Hanna om een zoon bad, maar toch zocht ze iets bij God waarvan David later ook heeft ervaren dat het waar was: 'Want de HEER onderzoekt alle harten en kent alle verlangens en gedachten. Als je hem zoekt, zul je hem vinden' (1 Kron. 28:9). In haar wanhoop zocht ze de Heer.

Ik geloof dat God om twee redenen op Hanna's gebed antwoordde. In de eerste plaats *omdat Hij genadig is*. Hij wil ons overstromen met zijn liefde. In de tweede plaats *omdat Hij haar hart kende*. Hij wist dat ze zou doen wat ze zei.

Hanna bewees dat ze de eed die ze God gedaan had serieus meende. Drie jaren lang heeft ze dit kind verzorgd en heeft ze van hem gehouden. Toen heeft ze haar belofte ingelost; ze bleef van haar zoon houden toen ze hem teruggaf aan Degene die hem haar gegeven had.

Dit verhaal in de Bijbel ontroert me altijd weer. Wat wilde deze vrouw dolgraag een kind. Wat kunnen we gemakkelijk van alles beloven om maar te krijgen wat we hebben willen, maar Hanna sprak geen lege woorden. Zelfs in haar diepe droefheid en in haar tranen legde ze een gelofte af aan God met het vaste voornemen zich daaraan te houden.

Gods Woord bidden

Ik roep luid tot U, God, dat U mij hoort. Op de dag van mijn nood zoek ik U, Heer. Ik hef de hele nacht mijn handen naar U op, rusteloos, mijn ziel laat zich niet troosten (naar Ps. 77:1-2), door niets en niemand, alleen door uw aanwezigheid en leiding. Net als David en Hanna roep ik U aan van het einde der aarde, want mijn hart bezwijkt. Breng mij naar Uzelf toe, Heer God, naar de rots die hoog boven mij is (naar Ps. 61:2)

Kinderen van de Heer

Voordat je begint

Lees 1 Samuël 1:19-28

‘Om deze zoon heb ik gebeden, en de HEER heeft mij gegeven waar ik om heb gevraagd. Nu geef ik hem op mijn beurt aan de HEER, voor alle dagen die hem gegeven zijn’

(vers 27-28a).

☛ Heb jij God wel eens beloften gedaan in moeilijke omstandigheden van je leven?

☛ Wat zeggen die beloften over jouw beeld van God, over de verhouding die jij tot God hebt, of over de prioriteiten die je in je leven stelt?

Hanna noemde hem Samuël. Hij was zo kostbaar. Ze had zo veel voor hem gebeden. Hij was zo innig geliefd. En hij was zo belangrijk voor het Joodse volk. ‘Ze noemde hem Samuël, “want,” verklaarde ze, “ik heb hem aan de HEER gevraagd” (1 Sam. 1:20).

Hanna deed een eed aan de Heer dat ze de zoon die ze aan Hem gevraagd had, aan Hem zou teruggeven en dat het kind een nazireeër zou zijn. Kun je je voorstellen hoeveel gemakkelijker het is om die woorden uit te spreken over een denkbeeldige baby voordat je het kind in je armen hebt gehouden, voordat je hart zo met het zijne verbonden is dat je ze nauwelijks meer kunt scheiden? Denk je Hanna’s emoties in. Elkana ging weer op weg om het jaarlijkse offer te brengen. Hanna ging niet mee, maar ze zei tegen hem: ‘Pas als het kind van de borst is, zal ik hem brengen. Dan zal hij voor de HEER verschijnen en daar voor altijd blijven’ (vers 22).

En dat is precies wat ze deed.

‘Zodra het zover was, nam ze hem mee naar Silo en bracht hem, zo jong als hij was, naar het heiligdom van de HEER. Ze had ook een driejarige stier bij zich, een efa meel en een zak wijn.’

1 Samuël 1:24

Volgens een verhaal in de apocriefe boeken (2 Mak. 7:27) was het de gewoonte van Joodse moeders dat ze hun kinderen zoogden tot ze ongeveer drie jaren oud waren. Ik kan me nauwelijks een moeilijker leeftijd voorstellen om jezelf los te maken van een kind. Nog jong genoeg om een baby te zijn, maar

oud genoeg om naar het waarom te vragen. Ik huilde toen ik voor het eerst mijn baby een halve dag naar de opvang bracht! Dat Hanna de kracht vond om hem daar te brengen is een ding, maar je kunt je toch niet indenken dat ze wegliep en hem daar achterliet. Sterker nog: tegenwoordig zouden we twifelen aan haar moederliefde.

Ja, maar God had een geweldig plan. Hij stond toe dat Hanna kinderloos was zodat ze God om een kind zou vragen, en het krijgen van een kind niet gewoon als normaal gevolg van de huwelijksrelatie zou beschouwen. Hij stond ook toe dat Hanna zo'n intens verlangen had naar een kind dat zij dat helemaal aan de Heer zou toewijden. Hij had er in zijn almacht ervoor gezorgd dat Hij zijn woord in de tempel sprak door Eli, zodat Hanna haar zoon precies naar dezelfde plaats terug zou brengen als waar ze haar gelofte had afgelegd. Waarom? Omdat God een plan voor Samuël had dat veelomvattender was dan zelfs de meest liefdevolle ouders zouden kunnen verzinnen. Hanna had haar kostbare zoon ongetwijfeld tijdens het voeden in zijn gezichtje gekeken en vol liefde telkens weer over Gods trouw gesproken in zijn kleine oortjes. Hij wist ongetwijfeld als peuter al dat hij voorbestemd was om in het huis van de Heer op te groeien. Wat deed het kind toen ze hem daar gebracht had? 'Hij boog zich daar voor de HERE neer' (vers 28, NBG en HSV). Het Hebreeuwse woord is schachah. *The Complete Word Study Old Testament* vermeldt dat schachah niet gebruikt werd voor de algemene betekenis van aanbidding, maar specifiek voor neerbuigen, zich aan de voeten werpen voor een hogergeplaatste als teken van respect.³

Ik herinner me een beeld dat velen in het geheugen gegrift staat, van een jongetje dat naast zijn rouwende moeder een stap vooruit zet en een laatste groet brengt aan de met een vlag bedekte kist van een man die niet alleen zijn papa was, maar ook de president van de Verenigde Staten van Amerika. Stel je een ander beeld voor: een jongetje van drie jaar, met nog een zacht babyhuidje en mollige beentjes, dat zijn knietjes buigt en neerknielt voor El Elyon, de almachtige God

GOD VRAAGT NIET VAN ONS
DAT WE ONZE KINDEREN
NAAR DE TEMPEL BRENGEN
EN HEN DAAR ACHTERLATEN
OM DOOR PRIESTERS OPGE-
VOED TE WORDEN, MAAR WE
MOETEN HEN WEL OP EEN
ANDERE, EVEN BELANGRIJKE
MANIER AAN GOD GEVEN.

Gods Woord bidden

Heer God, ik bid dat ik niets liever voor mijn kinderen wil dan dat ze door Uzelf onderricht worden en dat gerechtigheid hun fundament is (Jes. 54:13-14). Ik bid dat ik hun trouw zal vertellen van uw krachtige daden en de wonderen die U hebt gedaan. Ik bid dat ze op U zullen vertrouwen, dat het hart van hun generatie op God gericht is met een vaste geest (naar Ps. 78:4, 7-8).

van de hele schepping. Wat moet dat kind kostbaar geweest zijn in Gods ogen. Hoe was het mogelijk dat zo'n jong kind zo veel eerbied had voor de God van het heelal? We vinden een aanwijzing daarvoor in Hanna's lofzang, die in 1 Samuël 2:1-10 staat ...

'Geen is er heilig als de HEER, er is geen andere God dan u, geen rots is er als onze God'

1 Samuël 2:2

Wat geloof inhiel leerde Samuël van zijn moeder, een vrouw die haar geloof liet blijken door geloofwaardig te zijn, een vrouw die uit een sterke innerlijke drang een lofzang op haar lippen had. Ze reageerde na een pijnlijk offer met een loflied. God vraagt niet van ons dat we onze kinderen naar de tempel brengen en hen daar achterlaten om door priesters opgevoed te worden, maar we moeten hen wel op een andere, even belangrijke manier aan God geven.

Denk aan het geloof van Hanna. Ze zocht God toen ze in diepe nood zat. Ze deed een gelofte die alleen maar diepe toewijding kon zijn, anders was het dwaze grootspraak. Toen loste ze die gelofte in door het ultieme offer van een moeder te brengen.

☛ Wat staat je diepe verlangen dat je kinderen door God gebruikt zullen worden zoals Hij beslist en verlangt het meest in de weg?

